

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2021 • PRVO TROMESEČJE • EVROAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Olga Nošin, 34, iz grada Zaokski u Rusiji, preživela je strašnu saobraćajnu nesreću, bez ikakve ozlede. Taj događaj je doveo do trajnih promena u njenom braku i u njenom hodanju sa Bogom. Priču o njoj možete pročitati na 14. stranici vašeg časopisa.

RUSIJA

4	Velika borba oko traktata / 2. januar	T
6	Dar jezika / 9. januar	T
8	Nova osoba / 16. januar	T
10	Stvaranje prijateljstva zajedno sa Bogom / 23. januar	T
12	Najveći dan u Ivanovom životu / 30. januar	
14	Sudar koji je promenio život / 6. februar	
16	Izostajanje iz škole zbog crkve / 13. februar	T
18	Zadivljeni lekar / 20. februar	

KIRGISTAN

22	Sportovi menjaju živote / 6. mart	T
24	Knjiga i škola / 13. mart	

UKRAJINA

26	Nemirni đak prvak / 20. mart	
28	Program 13. subote: Nauči nas da se molimo / 27. mart	
30	Budući projekti 13. subote	
31	Uredništvo časopisa	
32	Mape	

PRIKRIVENA DRŽAVA*

20	Zahvalnost Bogu za sto / 27. februar	
----	--------------------------------------	--

T = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

* Prikrivena država je država koju časopis »Adventistička misija« ne otkriva usled regionalne osetljivosti kada je u pitanju hrišćanstvo.

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju sportske sale u adventističkom koledžu »Južna unija« u Tokmoku u Kirgistanu. Priče iz ove škole možete čitati u časopisu od 22. do 25. strane.

© 2021 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčizni,
urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Evroazijskoj diviziji (EAD) u kojoj se odvija neverovatna priča, jer je broj crkvenih obrazovnih ustanova narastao od 14, koliko ih je bilo 2012. godine, do današnjih 50.

»Postoje mnogi razlozi zbog čega se škole sada otvaraju tako brzo, ali jedan od glavnih je taj što je sad pravo vreme i način na koji Bog ispunjava svoj plan«, rekao mi je Mikail Kaminski tokom svog mandata kao predsednika Evroazijske divizije od 2015. do 2020. godine.

Vaša darovanja 13. subote doneće veliku promenu u adventističkom obrazovanju. Biće izgrađene dve školske zgrade na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski u Rusiji i na kampusu ukrajinskog centra visokog obrazovanja koji se nalazi nadomak glavnog grada Kijeva. Trenutno, u obe obrazovne ustanove, učenici osnovne i srednje škole dele učionice sa studentima.

Adventistička crkva osnovala je prvu protestantsku teološku školu u Sovjetskom Savezu kad je otvorila instituciju koja je sada poznata kao Adventistički univerzitet Zaokski, nedaleko od Moskve 1988. godine. Međutim, u poređenju sa drugim delovima sveta, adventističke škole su sporo otvarane na ogromnoj teritoriji Evroazijske divizije, delom i zbog sedam decenija sovjetske vlasti. Hrabri adventisti koji su vešto preveli pisma suosnivača crkve, Elen Vajt, na ruski jezik, namerno su izostavili njen savet o otvaranju crkvenih škola

zbog straha od bespotrebnog provociranja vlasti. Kao rezultat toga, tek posle propasti Sovjetskog saveza 1991. godine, na ruskom ste mogli da pročitate: „U svim našim crkvama i gde god postoji grupa vernika, trebalo bi da se osnuju crkvene škole: i u tim školama bi trebalo da bude nastavnika koji imaju pravi misionarski duh za decu, jer ih treba obučiti da postanu misionari“ (Južni pregled, 18. jula 1899). Prva osnovna škola otvorena je 1990. godine u Zaokskiju.

U Evroazijskoj diviziji živi 330,4 miliona ljudi uključujući i 107.252 vernika Hrišćanske adventističke crkve u 13 država ove divizije. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 3.080 ljudi.

Specijalne karakteristike

Ako želite da svoju Subotnu školu učinite zanimljivijom, možete preuzeti Misionarski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020 ili ga čitati na Fejsbuku. Posetite i ladjukite našu Fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misionarskih priča u video-zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, posebno se usredsređujući na primaoce misionarskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video-klipove onlajn.

Svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misionarske priče. Možete odštampati i slikama ukrasiti prostoriju Subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku Izvori, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za misionarske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mccheshneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu veoma je značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg Subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za Evroazijsku diviziju za:

- Izgradnju trospratne zgrade za decu predškolskog, osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta na kampusu ukrajinskog adventističkog centra višeg obrazovanja u gradu Buča.
- Izgradnju dvospratne zgrade za decu predškolskog, osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski u oblasti Tula u Rusiji.

Velika borba oko traktata

RUSIJA | 2. januar

Aljona Piročok, 20

Aljona je želela da se vrati na Adventistički univerzitet Zaoski kada je nestalo svetla, a grejanje prestalo da radi tokom hladnog zimskog putovanja autobusom.

Ostali članovi njene pevačke grupe su se isto osećali. Bili su umorni i nisu znali da li kvar na autobusu može biti popravljen. Autobus sa desetero putnika nalazio se na trećini dvanaestosatnog putovanja od Zaoskog u Rusiji do Minska u Belorusiji.

Članovi grupe su odlučili da pozovu Aljoninog oca, da vide da li može nekako da im pomogne. Pošto je Aljonin otac znao dosta toga o popravkama automobila i autobusa, rekao im je da stanu na sledećoj benzinskoj pumpi, a on će doći da pogleda i proba da otkloni kvar.

Putnici su satima čekali da Aljonin otac stigne. Zatim, čekali su još dodatna dva sata dok je popravljao kvar na autobusu. Dok su čekali, razgovarali su sa visokim,

snažnim čovekom koji je radio na benzinskoj stanici. Čovek je bio veoma ljubazan. Dao im je da besplatno piju veliku količinu čaja dok su čekali.

Konačno, autobus je bio popravljen i spreman da nastavi svoje putovanje. Putnici su se ukrcali u autobus, zahvalivši se Aljoninom ocu na pomoći i nastavili putovanje prema Minsku.

Sat vremena kasnije, Aljona je iznenada osetila veliku želju da se vrati na benzinsku stanicu. Želela je da pokloni ljubaznom radniku traktat Elen Vajt »Velika borba«. Njeni prijatelji i ona voleli su da poklanjaju ljudima traktate.

»Treba da se vratimo na bensinsku stanicu«, rekla je.

Grupa je negodovala.

»Treba onom ljubaznom čoveku da poklonimo traktat«, istrajavala je u svojoj ideji.

»Da, trebalo je da mu damo traktat«, rekao je Nikita, »ali, sada se nećemo vraćati«.

Putnici su diskutovali u narednih desetak minuta o toj dilemi.

Želeli su da poklone ljubaznom radniku traktat, ali budući da su potrošili mnogo vremena prilikom popravke kvara, povratak na benzinsku stanicu nije delovao kao dobra ideja. Nikita je bio najglasniji u svojoj ideji da je previše vremena izgubljeno i da treba da nastave put prema Belorusiji.

Odjednom, Nikita je promenio svoje mišljenje.

»Treba da se vratimo«, rekao je.

»Zašto?«, uzvicknuli su svi iznenađeno.

Nikita je delovao postiđeno.

»Zaboravio sam svoj mobilni telefon na benzinskoj pumpi«, rekao je pognuvši glavu.

Autobus se okrenuo. Svi putnici su bili srećni. Aljona je bila posebno srećna. Želeli su da svedoče radniku. Međutim, tada se Nikita setio da je radnik bio visok i snažan. »Možda neće uzeti traktat«, rekao je. »On sigurno nije hrišćanin, a videli smo i da je pušio, dok smo tamo čekali.«

U toku narednog sata, grupa je raspravljala da li će radnik primiti ili odbiti traktat. Dok se autobus približavao benzinskoj stanici, Aljona se molila: »Dragi Isuse, molimo Te, otvori srce ovog radnika da prihvati traktat i da ga pročita.«

Dok se autobus zaustavljao na benzinskoj stanici, radnik je izašao iz kancelarije. U svojoj ruci je držao Nikitin m

obilni telefon. Čekao je da se vrate po njega.

Aljona je stidljivo krenula prema čoveku. Iz džepa je izvadila traktat.

»Molim vas, uzmite ovo. Mi smo hrišćani i verujemo u Isusa. Želimo da vam ovo poklonimo. Možda će vam pomoći u životu.«

Cela grupa je posmatrala da li će uzeti traktat.

Osmehnuo se, lice mu je bilo ozareno.

»Hvala vam puno«, rekao je. »Pogledaću traktat.«

Aljona ne zna da li je čovek održao svoju reč, ali ne brine se. Da li će radnik dobiti želju da čita traktat »Velika borba«, to je posao Svetog Duha. Ono što je grupa hrišćanskih pevača mogla da učini je da poklone traktat.

»Ne treba se plašiti kako će ljudi reagovati kada se svedoči o Isusu«, smatra Aljona.

U vezi sa pričom

- Pronađite Zaoski na karti Rusije. Nalazi se južno od Moskve. Pokažite na karti putanju do Minska u Belorusiji.
- Pogledajte video-klip na Jutjubu sa Aljonom: bit.ly/Alyona-ESD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.«
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/2021-EAD.

Misionske informacije

- Ruska federacija se sastoji od Zapadnoruske unije u kojoj se nalazi sedam oblasti, Istočne unije u kojoj se nalaze tri misije, Kavkaske unije i Dalekoistočne unije.
- U Rusiji postoji 640 crkava i 719 grupa vernika sa ukupno 42.466 vernika adventističke crkve. Na ukupnu populaciju države od 158.842.000 stanovnika to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 3.646 ljudi.

»Mi potcenjujemo silu Svetog Duha. On je veoma moćan. Ljudi su takođe ljubazniji nego što mi smatramo, i žele da saznaju o Isusu«. 🌍

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za školu Zaoski, koju je Aljona pohađala u osnovnoškolskom i srednjoškolskom uzrastu. Biće izgrađena zasebna zgrada na kampusu Univerziteta Zaoski. Trenutno srednja škola koristi učionice univerziteta. Vaša darovanja pomoći će da deca osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta dobiju svoju školsku zgradu sa novim učionicama.

Dar jezika

Anatoli Golovizin, 28

Anatoli je obećao Bogu da će raditi kao pastor nakon što je bio isceljen od duge bolesti u Kazakstanu, ali, nije imao izgleda da se upiše na fakultet.

Poticao je iz siromašne porodice koja je živela u jednom siromašnom selu, i nije imao sredstava.

Nevoljno, Anatoli se odselio u Rusiju u potrazi za poslom.

Danima se molio: »Bože, šta želiš da učiniš od mog života?«

Dok se molio, osećao je da mu Bog odgovara: »Uči jezike«.

Anatoli se smejao toj ideji. Nije bio dobar učenik. Štaviše, u njegovoj porodici svi su radili kao inženjeri. Niko nije znao nijedan strani jezik. Ne zaboravljajući ideju da upiše časove jezika, vratio se kod svoje majke u grad Uštobe u Kazahstanu.

»Majko, ja želim da studiram jezike da postanem prevodilac«, rekao je.

Majka je bila iznenađena. »Sine, ti znaš samo ruski i kazaški«, rekla je. »Takav posao nije za tebe«.

Ova misao je istrajavala u Anatolijevom umu, a majka je odlučila da ode sa njim u

grad Taldikurga, najbliži grad sa fakultetom koji je nudio časove engleskog jezika. Pošto Anatoli nije položio prijemni ispit za fakultet, majka i on su se vratili tužni u svoj dom.

Međutim, Anatoli nije mogao da zaboravi ideju o stranim jezicima. Jednog dana, dok je čitao Bibliju ispod drveta, shvatio je po prvi put da je mogućnost govorenja stranih jezika zapravo dar Svetog Duha. Čitao je: »Jer jednom se daje Duhom reč premudrosti; a drugom reč razuma po istom Duhu; A drugom da čini čudesa, a drugom proroštvo, a drugom da razlikuje duhove, a drugom različni jezici, a drugom da kazuje jezike« (1. Korinćanima 12,8.10).

Anatoli je pognuo glavu u molitvi: »Bože, molim Te, daruj mi ovaj dar«.

Mesec dana kasnije, šetao se duž voznih šina kada je pronašao na zemlji knjigu za konverzacijski nivo engleskog jezika. Kod kuće je otvorio knjigu i počeo da čita jednostavne fraze na engleskom i ruskom. Nakon što je pročitao dve strane, zatvorio je knjigu i pokušao da zapamti šta je čitao na engleskom jeziku. Na svoje iznenađenje, ponovio je svaku reč na engleskom.

»Ovo je nemoguće«, pomislio je. »Ovo je neka fantazija«.

Otvorio je knjigu i pročitao još deset stranica. Zatvorio je knjigu, dao majci i rekao:

»Majko, pročitaj bilo šta iz ove knjige na ruskom jeziku«, rekao je.

Pročitala je nekoliko rečenica, a Anatoli ih je preveo na engleski jezik. Iznenađen ovim događajem pitao se da li je to dobio dar jezika za koji se molio.

Anatoli je upisao časove engleskog jezika u svom rodnom mestu i za dva meseca stigao do srednjeg nivoa. Tada je otišao da radi na njivi na berbi lubenica. Novcem zarađenim od rada na njivi kupio je svoj prvi laptop. Nastavio je da radi da bi kupio mobilni telefon i uplatio Internet. To mu je pomoglo da uči engleski jezik onlajn.

Naredne godine, upisao je fakultet na čijem prijemnom ispitu je bio pao. Ovog puta, položio je prijemni ispit sa odličnom ocenom. Njegovo znanje engleskog jezika bilo je tako dobro da ga je fakultet poslao na nacionalno takmičenje iz engleskog jezika.

Dekan fakulteta koji je grdio Anatolija zbog nedolaska na nastavu subotom, promenio je svoje mišljenje o njemu, kada je saznao da je Anatoli osvojio drugo mesto na takmičenju i sumu od 200 USD.

»Idi slobodno u crkvu«, rekao je dekan. »Zapravo, i ja ću ići sa tobom.« Tako je i učinio.

Anatoli je diplomirao dva jezika sa počastima, engleski i turski.

On se nije zaustavio znanjem ruskog, kazaškog, engleskog i tuskog. Naučio je i španski tokom četiri meseca boravka u jednoj adventističkoj školi u Kirgistanu.

Tada su ga crkvene vođe poslale u Argentinu da usavrši svoje znanje španskog jezika. Tamo je naučio i portugalski. Kada se vratio, dobio je posao tumača i prevodioca stranih jezika pri crkvi u Kazahstanu i to radio u naredne tri godine.

Tada se njegov san ostvario. Devet godina nakon svog obećanja da će služiti Bogu

U vezi sa pričom

- Pokažite Zaokski na mapi Rusije. Ovaj grad se nalazi južno od Moskve. Pokažite države Kazahstan, Kirgistan i Argentinu na karti sveta.
- Skinite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionerske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

kao pastor, bio je poslat u adventistički fakultet Zaokski.

Anatoli smatra da dar jezika kao i drugi darovi Duha nisu samo reči zapisane u Delima apostola, koje su se odnosile samo na prvu hrišćansku crkvu.

»Bog je isti danas kao što je bio juče«, kaže on. »Ako tražimo Njegove darove, On će nam ih dati. Zašto u svojoj sredini nemamo darove Duha? Odgovor je jednostavan, zato što ih ne tražimo«.

Jedan prijatelj je jednom rekao Anatoliju da nikada nije dobio dar od Svetog Duha. Anatoli ga je upitao, da li je ikada tražio. Začuden pitanjem, posmatrao je Anatolija rekavši: »Ne, nisam nikada tražio«.

Anatoli planira da se vrati u Kazahstan i da nakon diplomiranja služi Bogu kao pastor.

»Zamislite, nekadašnji siromašni kazaški dečak govori toliko mnogo stranih jezika. Bog je veliki«. 🌐

Deo darova 13. subote biće upotrebljen za izgradnju školske zgrade na kampusu Adventističkog fakulteta Zaokski. Trenutno škola deli učionice sa fakultetom, a vaša darovanja će učiniti da deca mogu da stiču obrazovanje u svojim učionicama.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

RUSIJA | 16. januar

Nova osoba

Andrej Abramjan, 22

Kada sam imao petnaest godina, proveo sam leto trenirajući boks. Jednog dana, dok sam putovao od kuće do mesta na kome sam trenirao, jedna misao mi je došla na um: »Ti si bolestan!«

Slegnuo sam ramenima od te pomisli. Počeo sam da se osećam depresivno. Zamolio sam roditelje da me odvedu kod psihologa. Međutim, onda sam shvatio da bih možda bio isključen iz škole ako bi ljudi mislili da sam mentalno bolestan. Iz tog razloga nisam otišao na savetovanje.

Dve sedmice kasnije, još jedna uznemirujuća misao mi je došla na um: »Umrećeš za mesec dana.«

Osećao sam se sve gore i gore. Moj život izgubio je svaki smisao. U mojoj okolini svi su smatrali da tražim pažnju, ali ja sam bio u velikoj muci i niko mi nije verovao. Nisam mogao da shvatim šta se to događa.

Krajem tog meseca, moja baka me je šišala u našem domu. Dok me je šišala, ja sam plakao.

»U redu je«, rekla je baka koja je smatrala da prolazim kroz neke hormonske promene. »Sad ću brzo da završim šišanje.«

»Umirem«, rekao sam.

Baka je smatrala da tražim pažnju, a ja sam zapravo želeo da izvršim samoubistvo, ali nisam imao hrabrosti da to uradim. Kada je baka završila sa šišanjem, sela je. Majka je sedela tu u blizini. Ja sam ostao na stolici. Gledajući u plafon, tiho sam se pomolio: »Bože, ako postojiš, pomози mi.«

Ništa se nije dogodilo.

Imao sam jaku želju da odem u kupatilo i tamo se ubijem.

U tom trenutku, video sam svetlost koja se spuštala sa plafona, izgledala je kao munja. Svetlost je ušla u moje grudi. Ne mogu da opišem kako sam se osećao. Bilo

je veoma prijatno. Osetio sam večnost u sebi, iako se sve odigralo u deliću sekunde.

Skočio sam sa stolice i uzviknuo: »Slava Bogu! Bog me je iscelio!«

Majka i baka nisu videle svetlost, i posmatrale su me zabrinuto.

»Smiri se«, rekla je baka. »Sve će biti u redu«.

Sa velikim oduševljenjem, zagrlio sam majku. Osećao sam se kao da je nisam video sedmicama.

»Bog me je iscelio«, rekao sam.

Otrčao sam do svog brata blizanca Vadima koji je bio za kompjuterom. Ispričao sam mu za svetlost. »Bog me je iscelio«, rekao sam.

Nije mi verovao. Mislio je da izmišljam. Baka je mislila da sam mentalno bolestan.

Shvatio sam da sam skoro bio na ivici da izvršim samoubistvo, ali Neko me je spasio. U tom trenutku sam shvatio da Bog postoji. Tada je otpočelo moje dugo putovanje prema Isusu.

Danas studiram na Teološkom fakultetu na Adventističkom univerzitetu Zaokski. Moja porodica je srećna zbog mene. Oni kažu da sam potpuno nova osoba.

Verujem da je Bog doneo isceljenje u moj život, i od tada više nisam ista osoba. Zavapio sam Njemu, i On me je čuo. Slavim Ga zato što je On Bog koji čuje i odgovara na molitve. 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju školske zgrade na kampusu Univerziteta Zaokski. Trenutno škola deli učionice sa fakultetom. Vaša darovanja pomoći će da deca stiču obrazovanje u svojim učionicama. Hvala vam što planirate da priložite velikodušna darovanja.

U vezi sa pričom

- Zamolite mušku osobu da u prvom licu iznese ovu priču, svedočanstvo.
- Skinite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Misionarske informacije

- Adventizam u Rusiji je počeo kao laički misionarski pokret od strane nemačkih kolonista koji su emigrirali iz Rusije u SAD 1870. godine. Posle obraćenja u adventizam, počeli su da šalju adventističke publikacije na nemačkom jeziku svojoj rodbini i prijateljima u Rusiji.
- Tokom »progonstava« ranih tridesetih godina prošlog veka, mnogi adventistički propovednici i vernici crkve u Rusiji bivali su hapšeni i proganjani, često bez ikakve optužbe. Preostalim propovednicima bila su ukinuta sva civilna prava, nisu dobijali sledovanja hrane i njihovoj deci bilo je zabranjeno školovanje. Uz to, propovednici su bili primorani da plaćaju »profesionalnu taksu« koja je često prevazilazila njihove prihode, primoravajući ih da napuste svoje poslove.

Važne činjenice

- Rusija se prostire kroz jedanaest vremenskih zona.
- Rusija je utrla put kosmičkim putovanjima. Iako su SAD 1969. godine bile prva zemlja koja je poslala čoveka na mesec, Sovjeti su lansirali prvi satelit koji kruži oko Zemlje 1957. godine, i sproveli prvi let u svemir sa ljudskom posadom 1961. godine. Rusija je prva zemlja koja je poslala svemirski brod na Veneru i Mars, i prva zemlja koja je lansirala svemirsku stanicu sa ljudskom posadom.

Stvaranje prijateljstva sa Bogom

RUSIJA | 23. januar

Maša, 17

Kada je Maša imala 5 godina, njena starija sestra se krstila u sibirskom gradu Novokuznjeck u Rusiji.

Maša je pažljivo posmatrala sestrično urođavanje u krštenički bazen. Čula je pastora i druge vernike crkve kako pozdravljaju ovaj čin. Smatrala je da je krštenje jedan prekrasan događaj, i razmišljala je o tome cele godine.

Kada je imala 6 godina, smatrala je da je bila dovoljno odrasla da se krsti.

»Želim da se krstim«, rekla je svojoj majci.

Međutim, tada se zamislila. Možda je suviše rano da se krsti sa 6 godina, 10 godina je mnogo bolje zvučalo. Maša je odlučila da sačeka dok ne napuni 10 godina.

Godine su prolazile. Kako se njen deseti rođendan približavao, setila se svoje odluke. Prišla je pastoru i rekla: »Želim da se krstim.«

Pastor je bio srećan zbog njene odluke. Pozvao ju je da se pridruži kršteničkom razredu, sa osmoro druge dece. Razred je bio veoma interesantan. Međutim, nakon

godinu dana, kada je Maša imala 11 godina, pastor je prebačen u drugu crkvu.

Novi pastor je odbio da je krsti, rekavši: »Žao mi je, ali isuviše si mlada«.

Maša se osećala poprilično razočarana. Nije se obraćala novom pastoru neko vreme.

Kada je napunila 12 godina, odlučila je da ga ponovo upita da bude krštena. Pastor se složio i pozvao je da se pridruži njegovom kršteničkom razredu. Maša je dolazila 4 meseca, međutim, iz nekog razloga, razred joj nije više bio interesantan. Razmišljala je samo o tome koliko dugo je želela da bude krštena i kako je pastor odbio da je krsti. Prestala je da dolazi u krštenički razred, i razmišljala o tome da napusti crkvu.

Izvan crkve, Maša nije uživala u svojoj školi niti u svom životu. Nije imala mnogo prijatelja. Budućnost joj je delovala neizvesno.

Jednog dana, majka je upitala Mašu da li bi išla u Adventističku internatsku školu

Zaokski. Ona je čeznula za novim početkom sa novim ljudima, tako da je prihvatila predlog.

Tokom leta pre nego što je krenula školska godina, bila je konačno krštena. Tokom letnjeg kampa, primetila je da je bila jedina tinejdžerka koja se nije krstila. Krštena je sa 16 godina. Međutim, život se nije promenio nakon krštenja. Bila je ista osoba kao i ranije.

U prvih nekoliko sedmica u školi Zaokski bila je usamljena. Maša nije bila sigurna na koji način da stiče prijatelje. Bila je tužna. Jedan student teologije, koji se nalazio na istom kampusu, primetio je njenu usamljenost i prišao joj, rekavši: »Bog poznaje naše potrebe. On je tu uvek blizu, i možemo da razgovaramo sa Njim kao sa prijateljem.«

Ona nije imala mnogo bliskih prijatelja, i odlučila je da pokuša da razgovara sa Bogom. Pronašavši tiho mesto, izlila je svoje srce Bogu.

»Oprosti mi što nisam razgovarala sa Tobom tako dugo«, rekla je plačući. »Žao mi je što Te nisam upoznala. Pogrešila sam što sam bila ljuta na pastora što nije želeo da me krsti.«

Mir je ispunio njeno srce dok se molila. Po prvi put u svom životu osetila je da je Bog blizu.

Od tog trenutka, život joj nije bio više isti. »Ranije sam stalno čeznula za prijateljima, ali sada imam Prijatelja sa kim mogu da razgovaram u bilo koje doba, i ne treba da Ga tražim, da bih razgovarala sa Njim«. 🌍

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju hrišćanske škole Zaokski, na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski. Škola trenutno deli učionice sa univerzitetom.

Vaša darovanja će pomoći da deca školskog uzrasta stiču obrazovanje u svojoj školskoj zgradi.

U vezi sa pričom

- Skinite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq)
- Mašino puno ime i prezime nije navedeno jer je maloletna.

Važne činjenice

- Babuška je šuplja drvena lutka koja se može rastaviti i u kojoj se nalazi ista takva manja lutka, pa u sledećoj još jedna manja itd. Obično se celo pakovanje sastoji od 6 lutaka. Oblik lutke je cilindričan sa šarenom dekoracijom. Najčešće predstavlja devojkicu sa sela u tradicionalnoj narodnoj nošnji. Mogu se naći i babuške koje predstavljaju političke figure ili neke likove iz bajki.
- Tradicionalna ruska kuhinja je raznolika što je odraz velike teritorije ove države. Kuhinja se uglavnom bazira na hrani koja je namenjena ljudima koji žive u teškim klimatskim uslovima, sa dosta mesnih proteina i ugljenih hidrata iz različitih žitarica, raži, ječma i pšenice. Prevladavaju čorbe i gulaši od povrća, mesa i ribe. U proteklim vekovima, puno kulinarskih tehnika je uvedeno iz inostranstva i prilagođeno ruskoj kuhinji.
- Tokom 20. veka, posebno za vreme sovjetskih godina, Rusija je bila kolevka mnogih međunarodno priznatih baletskih igrača, među kojima su Ana Pavlova, Vaslav Njižinski, Maja Plijetskaja, Rudolf Nurejev i Mikail Barišnikov.
- Bajkalsko jezero u Sibiru najveće je jezero po površini na svetu sa 23.615 m³ vode. To je skoro 1/4 svetskih izvora pijaće vode. U svom najdubljem delu doseže 1.642 metra, što ga čini i najdubljim jezerom na svetu.

Najveći dan u Ivanovom životu

RUSIJA | 30. januar

Ivan Šaronov, 27

Život se činio savršenim sve do jednog dana kada je Ivan imao 22 godine.

Prvo je imao veliku raspravu sa majkom tokom posete svom rodnom gradu Kazanju u Rusiji. A onda mu je njegov stanodavac dao otkaz za stan koji je iznajmljivao u blizini univerziteta u Kazanju. Tog popodneva, pao je na ispitu na univerzitetu. Kasnije tog dana, policija ga je zaustavila dok je išao prema domu svoje majke, i pronašla da je imao već jednu neplaćenu kaznu zbog prebrze vožnje.

»Niste želeli da platite svoju kaznu«, rekao je policajac. »Sada ćete morati da idete na sud.«

Policajac je zadržao Ivanovu vozačku dozvolu i rekao mu da pođe za njim do suda. Na sudu, policajac je objasnio Ivanov slučaj sudiji. Sudija je strogo obavestio Ivana da ima dve opcije:

- da odmah plati dve kazne
- da ide u zatvor na 15 dana.

Ivan nije mogao da poveruje šta mu se sve događa. Dok mu se sudija obraćao, slike kraja sveta i Sudnjeg dana prolazile su mu kroz um.

»Ako se ne pokajem sada i vratim Bogu, završiću na pogrešnoj strani Sudnjeg dana«, razmišljao je.

Ivan nije bio odgajan u hrišćanskom domu, ali je verovao u Boga. Njegova majka bila je krštena u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi kada je bio tinejdžer, i on je odlazio na okupljanja male grupe adventista godinu dana. Međutim, tada je krenuo na univerzitet i zaboravio na Boga.

Pošto je, dok se nalazio u sudu, imao dovoljno novca da plati kazne, dobio je svoju vozačku dozvolu. Pažljivo je vozio do svoje majke.

Dan kasnije, dobio je visoku temperaturu, ležao je u krevetu narednih 3 dana, osećajući se veoma loše. Otvorio je Bibliju, i oči su mu zastale na stihu: »Nego išтите najpre carstvo Božje, i pravdu Njegovu, i ovo će vam se sve dodati«. (Matej 6,33)

Isusove reči su taknule njegovo srce. Nikada ranije ih nije primetio. Shvatio je

da je stavljao svoje studije, pa čak i porodicu iznad Boga. Iako je i dalje imao visoku temperaturu, želeo je da izađe iz kuće i pronade neko tiho mesto na kome bi bio sa Bogom. Odvezao se do tihog mesta nadomak reke.

Tamo je izlio svoju dušu pred Bogom. »Želim da Ti se vratim«, molio se. »Molim Te, budi kraj mene«.

Od tog trenutka, Ivan je počeo da stavlja Boga na prvo mesto u svom životu pre svega drugog. Dosta se molio. Ujutro i uveče čitao je Bibliju. Pročitao je »Rane spise« i druge knjige Elen Vajt. Krstio se i postao vođa mladih u crkvi.

Pre nego što je predao svoje srce Bogu, organizovao je visoko uspešan fitnes klub u Kazanju. Gradske vlasti su primetile njegovu zalaganje i pozvale ga da organizuje javne vežbe tokom lokalnih praznika. Čak su i lokalne novine izveštavale o tome.

Sada više ne radi u tom fitnes klubu, ali je osnovao novi u kome radi samo sa decom. Ubrzo je na treninzima bilo dvadesetoro dece koja su besplatno vežbala u parku. Deca su primetila da Ivan voli Isusa i počela da mu postavljaju pitanja. Jedna šesnaestogodišnja devojka počela je da ide u crkvu.

Nakon što je diplomirao na univerzitetu kao inženjer, osetio je da ga Bog poziva da studira teologiju, i da postane pastor.

Preselio se na Adventistički univerzitet Zaokski na kome je danas student treće godine teologije. Svakog leta odlazi u Kazanj da bi trenirao decu da budu fizički spremna. On organizuje aktivnosti u lokalnoj sredini, kao što je čišćenje smeća sa gradskih ulica.

Ivan nema neke loše uspomene na taj dan pre 5 godina. »Tada je to bio grozan dan, ali sada shvatam da je to bio najbolji dan u mom životu, jer ga je Bog upotrebio da mi pruži spasenje«. 🌍

U vezi sa pričom

- Pronađite Zaokski na mapi Rusije. Nalazi se južno od Moskve. Pronađite i grad Kazanj.
- Skinite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Važne činjenice

- Godine 1885. car Aleksandar III naručio je od Petera Karla Faberžea, juvelira iz Sankt Petersburga, da napravi zlatno jaje koje će pokloniti prilikom Uskršnjih praznika svojoj supruzi Mariji. Zlatno jaje je moglo da se otvori i u njemu se nalazilo malo zlatno žumance, koje se otvaralo i u kome se nalazio mali zlatni petao, a u njemu replika carske krune napravljena od dijamanta. Mariji se ovaj poklon toliko svideo da je Aleksandar postavio Faberžea za svog zvaničnog carskog zlatara. Svake godine pravio je novo i još bolje ukrašeno jaje za Mariju. Nakon Aleksandrove smrti 1894. godine, njegov sin Nikolaj II nastavio je ovu tradiciju naručivanja zlatnih jaja za svoju majku Mariju, kao i za svoju suprugu Aleksandru. Od ukupno 52 napravljena zlatna jaja, 46 ih je sačuvano.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju hrišćanske škole Zaokski, na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski. Trenutno škola deli učionice sa univerzitetom.

Vaša darovanja će pomoći da deca stiču obrazovanje u svojoj školskoj zgradi. Među učenicima u ovoj internatskoj školi je i devojka koja je došla u crkvu posredstvom Ivanovog fitnes kluba. Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva.

Sudar koji je promenio život

RUSIJA | 6. februar

Olga Nošin, 34

Saobraćajna nesreća je potpuno poremetila Olgin i Romanov odmor na Crnom moru.

Mladi bračni par, koji se venčao pre samo tri godine, obilazio je kolima gradove na obali mora, kada je Roman promašio jedno isključenje sa puta. Usporio je i napravio polukružni manevar nasred puta. Beli Mercedes koji se kretao nizbrdicom na putu naleteo je sa strane na njihov Folksvagen. Folksvagen se okretao oko ose, što je delovalo kao cela večnost. Konačno, kada je stao, moglo se videti da su svi prozori bili polomljeni a vrata ulubljena. Olga i Roman su se iz auta izvukli kroz prednji polomljen prozor. Nije im falila ni dlaka sa glave, ali automobil je pretrpeo ogromnu štetu.

Pogledali su drugi automobil. Bio je takođe poprilično oštećen, ali vozač je bio dobar.

Saobraćajna policija je došla i utvrdila da je Roman odgovoran za ovaj udes. On je uronio glavu u šake.

»Izgubićemo nekoliko godina života otplaćujući štetu na Mercedesu«, rekao je.

U tom trenutku, Olga je shvatila će ih ovaj saobraćajni udes skupo koštati. Roman je imao minimalno osiguranje, a to nije pokrivalo troškove popravke skupocenih kola. Olga je otišla do obližnjeg vinograda kraj puta. Pala je na svoja kolena i molila se: »Gospode, pomози nam«. Otvorila je oči i ustala. Olupine automobila su i dalje stajale na putu.

Vozač drugih kola, Musa, razgovarao je grubo sa Romanom. »Daj mi svoja dokumenta. Plati mi štetu na kolima, pa ću ti vratiti dokumenta«, rekao je.

Roman je dao svoju vozačku dozvolu nakon što je policija završila sa svojom papirologijom. Neko je došao po Musu.

Roman i Olga nisu mogli da nastave put. Dok su čekali šlep službu, otišli su u vinograd da razgovaraju.

Postojale su tenzije u njihovom odnosu u prethodnih nekoliko sedmica, a sada su emocije isplivale na površinu.

Olga je shvatila da su bili blizu razvoda. Par je tražio oprostaj jedno od drugog i od Boga.

Te večeri su Olga i Roman proveli noć pod vedrim nebom na obali mora. Musa

ih je ujutro nazvao telefonom i pozvao da dođu u njegov dom. On je imao drugi automobil i vozio ga je cele naredne sedmice, dok su završavali poslove oko osiguranja i druge pravne papirologije. Bio je iznenađen kada je saznao da Olga i Roman nisu jeli meso. Njegovo iznenađenje bilo je još veće kada je saznao da ne piju alkohol.

»Vi ste neki čudni ljudi«, rekao je. »Ko ste vi?«

»Mi smo hrišćani adventisti«, odgovorila je Olga.

»Bez šale«, rekao je. »Vi ste drugi adventisti koje sam upoznao u svom životu.«

Pokazalo se da Musa nije bio hrišćanin, i da je imao dve žene. On je takođe bio ispunjen grižom savesti. Rekao je svojim gostima da je primorao svoju drugu ženu da izvrši abortus, samo nekoliko dana pre nesreće.

»Ja mislim da je nesreća došla kao Božja kazna«, rekao je.

Voleo je svoj automobil, koji je nabavio sedmicu dana pre nesreće.

Olga i Roman pozvali su svoje prijatelje da im pozajme novac da plate štetu. U toku naredna tri dana, prikupili su novac, ali prijatelji su nastavili da im nude novac ili neku drugu pomoć.

Musa je načuo jedan telefonski poziv i zaplakao. »Ja sam bogat«, rekao je. »Imam mnogo poznanstava. Pomagao sam mnogim ljudima da zarade puno novca, ali niko od mojih prijatelja nije nazvao da vidi da li sam dobro nakon udesa. Vi ste siromašni i nemate ništa, ali vaši prijatelji se brinu o vama.«

Na kraju te sedmice, novac je bio predat Musi, a on je vratio Romanu vozačku dozvolu. Izjavio je da je bilo potrebno da ide u neki drugi grad na nekoliko dana - u isti onaj grad u koji su se Olga i Roman uputili na letovanje. Ponudio im je da budu njegovi gosti.

Olga i Roman proveli su naredna dva dana u najluksuznijoj kući u kojoj su ikada

U vezi sa pričom

- Pogledajte Olgu na Jutjubu: bit.ly/Olga-ESD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Važne činjenice

- Ruski pisci Lav Tolstoj i Fjodor Dostojevski smatraju se po mnogim literarnim krtičarima, najvećim piscima svog vremena.

bili. Nakon toga, vozom su se vratili nazad u Zaokski.

Naredna godina bila je veoma teška dok su vraćali svoje dugove, međutim, Olga je bila zahvalna Bogu za saobraćajni udes. On je sačuvao njihov brak. Dok se zahvaljivala Bogu, dobila je povišicu na poslu, a Roman je dobio novi posao sa većom platom. Mogli su da otplate svoje dugove za samo godinu dana.

»Mi nikada nismo ništa želeli, Bog je uvek obezbeđivao sve što nam je potrebno.«

Olga je bila među prvom decom u hrišćanskoj školi Zaokski, upisavši se u prvi razred osnovne škole 1993. godine. Završila je osnovnu i srednju školu i nastavila obrazovanje na studijama na Adventističkom univerzitetu Zaokski. 🌐

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju hrišćanske škole Zaokski, na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski. Trenutno škola deli učionice sa univerzitetom.

Vaša darovanja će pomoći da deca stiču obrazovanje u svojoj školskoj zgradi.

Izostajanje iz škole zbog crkve

RUSIJA | 13. februar

Jelena, 16

Jedanaestogodišnja Jelena vraćala se iz škole u Dmitrovgradu u Rusiji jednog subotnog popodneva, kada se odjednom setila da je nekada subotom išla u crkvu.

Nije razmišljala o crkvi dugo vremena, a nije znala ni zašto sad razmišlja o tome. Međutim, neka neobična želja da ide u crkvu ispunila je njeno srce. Nazvala je svoju majku telefonom.

»Mama, da li se sećaš da smo išle u crkvu subotom?«, pitala je. »Da li mogu sad da idem?«

»Naravno da možeš«, odgovorila je majka. »Ne treba da pitaš.«

Jelena je došla tačno na propoved. Sela je na sedište u zadnjem delu crkve i slušala.

Nakon propovedi, videla je svoju staru subotnoškolsku učiteljicu.

»Dođi opet«, rekla je učiteljica.

Jelena se sramežljivo osmehnula. Želela je ponovo da dođe.

Njeni roditelji su se razveli kad je bila mala, i oni su je vodili u crkvu do njene pete godine. Da se ne bi viđali u crkvi, prestali su da odlaze. Jelena je išla u državnu školu šest dana sedmično, od ponedeljka do subote.

Čim su se časovi završili naredne subote oko 13 časova, Jelena je odmah otišla u crkvu. Nije rezumela propoved, ali je pokušala sebi da je objasni. Volela je taj osećaj da bude u crkvi u koju je dolazila kao mala devojčica. Svidelo joj se da bude među drugom decom u crkvi.

Nakon nekog vremena, počela je da izostaje sa časova da bi mogla ranije da dođe u crkvu. Posle mesec dana pozvala je svoju stariju sestru Oksanu da joj se subotom pridruži. Oksana je imala 13 godina i složila se da zajedno idu u crkvu. Kada je majka primetila da Jelena i Oksana idu u crkvu, poželela je da im se pridruži.

Međutim, tada su se neka deca iz crkve preselila sa svojim roditeljima i prestala da dolaze. Majka je tada takođe prestala da ide u crkvu. Ni Jelena više nije redovno odlazila.

Jedan vernik crkve je primetio da Jelena ne dolazi redovno, i pitao je da mu pomogne oko ozvučenja u sali. Ona se složila,

i sada je morala da ide svake subote, jer bila je potrebna za pomoć na ozvučenju.

Dok je išla, počela je redovno da čita Bibliju i knjige Elen Vajt. Posebno joj se svidela »Velika borba«.

Videvši da Jelena voli Subotnu školu i da se sprijateljila sa odraslim vernicima, majka je odlučila da ponovo dolazi u crkvu.

Nakon Večere Gospodnje jedne subote, majka se okrenula prema Jeleni i postavila joj ozbiljno pitanje: »Da li želiš da se krstiš?«

Jelena je već razmišljala o tome. Odgovorila je da želi da preda svoje srce Isusu.

Jelena je počela da proučava osnovne istine u kršteničkom razredu. Voda u bazenu za krštenje bila je veoma hladna, ali to nije poremetilo toplinu radosti koju je osećala kada je izronila iz vode. Tada je donela najbolju odluku u svom životu - predala je svoje srce Isusu.

Jelena nikada više nije otišla u školu subotom. Majka je napisala pismo direktoru, zamolivši da Jelena bude izuzeta od nastave subotom, tako da može da proslavlja Boga. Škola joj je izašla u susret, a Jelena je vredno radila da nadoknadi propušteno gradivo i dobije dobre ocene.

Danas, subotni školski dan više ne predstavlja problem. Nakon te školske godine, Jelena je saznala za hrišćansku internatsku školu Zaokski 1 000 km udaljenu od njenog rodnog grada.

Nije mogla da plati školarinu, ali je jedan vernik crkve ponudio da pomogne. Danas, ona ima 16 godina i učenica je jedanaestog razreda.

»Prekrasno je školovati se na ovom mestu. Učitelji su ljubazni, i pomažu mi oko učenja. Veoma sam srećna što nemamo nastavu subotom.«

U vezi sa pričom

- Jelena nije predstavljena punim imenom jer časopis »Adventistička misija« ne objavljuje prezimena maloletnih lica.
- Pogledajte video-klip na Jutjubu o Jeleni na linku: bit.ly/Yelena-ESD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Važne činjenice

- Narodne igre predstavljaju značajan deo ruske kulture. Jedna od najpoznatijih je »kazačok« – igra u čučnju, u kojoj muškarac čuč sa ravnim torzom, naizmenično čučajući i pružajući noge u ritmu muzike. Muzika je obično veoma brza, a izvođači moraju da imaju snažne noge i dobru ravnotežu.
- Od 9. do 11. veka, današnja Rusija bila je osvojena od strane Vikinga koji su u tom delu sveta bili poznati kao Varangiani.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju hrišćanske škole Zaokski, na kampusu Univerziteta Zaokski. Škola trenutno deli učionice sa univerzitetom.

Vaša darovanja će pomoći da deca stiču obrazovanje u svojoj školskoj zgradi.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva za dar 13. subote. Molimo vas da se u svojim molitvama setite dece koja se školuju u ovoj školi.

Zadivljeni lekar

RUSIJA | 20. februar

Ana Kižnjakova, 32

Više od svega drugog, šesnaestogodišnja Ana želela je internet u svom domu u udaljenom selu na dalekom istoku Rusije.

Bila je 2003. godina, a ona nije želela da bude bez tog novog fenomena.

Otac i majka su se složili da jednog subotnog jutra odvezu Anu u radnju da kupi modem. Oni nisu bili adventisti. Ana je, međutim, bila krštena godinu dana ranije, nakon što je saznala za Isusa od svoje bake. Znala je da nije u redu da se ide u kupovinu subotom, ali želela je internet toliko mnogo.

Poslednja stvar koje se seća jeste da je izašla iz kuće i sela u automobil.

Baka joj je kasnije ispričala šta se dogodilo.

Otac je prebrzo vozio po klizavom zimskom putu prema radnji. Izgubivši u jednom trenutku kontrolu nad vozilom, ona su prešla u susednu traku i direktno se sudarila sa kamionom koji je dolazio u susret. Otac i majka su podlegli povredama, a vozač kamiona doživeo prelom noge. Ana je bila hospi-

talizovana. Pala je u komu. Doktori su govorili da neće preživeti.

Baka je postila i molila se, zamolivši i druge vernike crkve da joj se pridruže u molitvama. Na doktorovo iznenađenje, Ana se probudila iz kome posle tri dana i brzo oporavila. Posle dva meseca vratila se u školu i završila deseti razred (druga godina srednje škole) zajedno sa svojom školskom generacijom.

Baka se preselila kod Ane u njen porodični dom u selu Novošatinsk u oblasti Primorje, pružajući joj fizičku i duhovnu podršku.

Međutim, Anu je obuzela velika žalost. Krivila je sebe za smrt svojih roditelja. Nije krivila Boga. Znala je da On ne izaziva smrt. Ali, znala je takođe da je bilo pogrešno ići u kupovinu subotom. Volela je da je mogla da kaže svojim roditeljima da tog dana ostanu kod kuće. Mogli su da čekaju da subota prođe da bi priključili internet. Sebe je optuživala za njihovu smrt.

Mračna krivica je pratila Anu kada se preselila u lučki grad Vladivostok na univerzitet. Odlazila je u jedinu Adventističku crkvu u gradu, ali ne svake subote. Išla je dovoljno često da baku čini srećnom. Bila je svesna

da ne živi pobožnim životom, a njen osećaj krivice samo je rastao.

Baka se molila za Anu pozivajući je svakodnevno telefonom.

»Da li si čitala Bibliju danas?«, pitala bi baka nežno.

Ako bi Ana odgovorila da jeste, baka bi pitala šta je konkretno čitala. »Da li si se molila danas?«, rekla bi. »Nemoj zaboraviti da se moliš.«

Baka je tražila od Ane da sa njom podeli svoje nedoumice i probleme, moleći se za nju preko telefona.

Na univerzitetu, Ana je upoznala jednog adventističkog profesora koji joj je pomogao sa domaćim radovima. Profesor se takođe molio za nju, zamolivši i crkvu da se za nju moli.

Ana se setila svog krštenja i molila za oproštaj.

»Ja vidim da moj život ide pogrešnim putem. Svesna sam da živim u tami. Život bez Tebe je prazan. Pomozi mi da steknem dobre prijatelje u crkvi. Učini da budem prijatna, da budem otvorena. Pomozi mi da ne zaboravim da se molim i čitam Bibliju.«

Počela je redovno da razgovara sa Bogom. Pročitala je knjigu Elen Vajt »Velika borba« koju joj je baka dala. Uvidela je sa kojim teškoćama su se Martin Luter i drugi reformatori suočavali. Shvatila je da Bog prašta i najvećim grešnicima. Prestala je da upražnjava svoje loše navike.

Ana je počela redovno da poziva baku, umesto da čeka da je baka pozove.

Njena vera je napredovala. Radosno je odlazila svake subote u crkvu da se druži sa Bogom. Prihvatila je istinu da joj je Bog oprostio grehe, i nije više želela da ih se seća. Veliki teret je spao sa njenog srca.

Danas, Ana ima 32 godine i radi kao univerzitetski profesor. Ona je takođe vođa izviđača i sekretarica crkve. Ona ne zna iz

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Važne činjenice

- Rusija je najveća država na svetu. Ona se prostire na 17 miliona km², i zauzima skoro 1/10 površine kopna naše planete.

kog razloga se nesreća dogodila, ali više se ne brine o tome.

»Mnogi ljudi su mi rekli da se nesreća nije dogodila mojom krivicom, ali smatram da se stvari ne događaju slučajno. Čak i da se sudar slučajno desio, činjenica ostaje da se dogodio u subotu i da je doveo do promene u mom životu. Živela sam jednim životom pre sudara, a drugim nakon njega.«

Ana je zahvalna za bakine molitve koja ima 80 godina, kao i za molitve drugih vernika. One su pomogle da se njen život promeni.

»Znam da su mnogi moji problemi rešeni zahvaljujući molitvama vernika crkve. Ništa na ovom svetu nije vredno u životu bez Boga.«

Deo darova 13. subote pre tri godine bio je upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade za Aninu crkvenu zajednicu u Vladivostoku. Hvala vam što podržavate Hrišćansku adventističku crkvu u Vladivostoku svojim velikodušnim misionским darovima i molitvama.

Zahvalnost Bogu za sto

PRIKRIVENA DRŽAVA | 27. februar

Dinara

Sedmogodišnja Dinara naljutila je slučajno svoju majku za vreme večere. Dinara je podigla svoj tanjir makarona sa crnim lukom sa stola i rekla:

»Mama, da li si znala da nam je Bog dao ovaj sto?«

Majka je bila iznenađena.

»Šta ti to govoriš?«, upitala je.

»To je potpuna besmislica! Tvoj otac je naporno radio i kupio ovaj sto u radnji.«

Dinara je istrajavala.

»Ne, rekli su mi da je Bog«, rekla je.

»Ko ti je to rekao?«, pitala je majka koja kao i mnogi ljudi u ovoj državi nije bila hrišćanka. »Gde i kada si čula da nam je Bog dao ovaj sto?«

Dinara je objasnila da su svi đaci prvaci učili o dobroti u svojoj državnoj školi. Učitelj, koji je bio hrišćanin adventista, govorio je deci o Bogu tokom časa.

»Sve što imate u svojoj kući od Boga je«, rekao je učitelj. »Treba da budete zahvalni.«

Dinara je smatrala da je bila korisna, podelivši ovo novo saznanje sa majkom. Međutim, majka je bila ljuta, prekorigivši devojčicu da ne poštuje oca koji je naporno radio da bi kupio sto.

»Ići ću sutra u školu da vidim šta oni tu uče decu o Bogu«, rekla je.

Majka je otišla u školu narednog dana, a uključila je u celu priču i druge roditelje. Direktor škole je obećao da neće više niko spominjati Boga na nastavi.

Nezadovoljstvo izazvano njenom pričom ostavilo je dubok uticaj na Dinaru. Iako se Bog više nije spominjao u školi, često je mislila o Njemu.

Devet godina je proteklo. Porodica je kupila novu kuću. Dinara je imala 16 godina, kada je u novoj kući pronašla pocepanu dečiju Bibliju. Ovoj svetlo plavoj knjizi je nedostajalo više od polovine stranica. Ona je, međutim, preostali deo čitala sa velikim interesovanjem. Nije mnogo razumevala ono što je čitala, ali shvatila je da je knjiga govorila o Bogu. Čeznula je da čita celokupnu Bibliju.

U vezi sa pričom

- Dinara je pseudonim. Ona živi u »prikrivenoj« državi u kojoj časopis »Adventistička misija« ne navodi prave identitete ljudi zbog osetljivosti njihovog okruženja u vezi sa hrišćanstvom.
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Još tri godine su protekle. Dinara je počela da uči engleski u jednoj adventističkoj školi, a učitelj je pozvao sve učenike, među kojima je bila i ona, da dođu u crkvu na subotno bogoslužje.

»Ako želiš, dođi na naš sastanak sledeće subote«, rekao je učitelj.

Dinara je otišla na sastanak. Bilo je interesantno. Ljudi su se molili, razgovarali o Bibliji, i pevali pesme. Nekoliko stranaca je prisustvovalo sastanku. Ona je koristila svoje znanje engleskog jezika u razgovoru sa njima.

Dinara je neko vreme odlazila na sastanke svake subote. Tokom tog vremena, udala se za čoveka koji je verovao u sedmi dan subotu, i bio srećan što može da ide sa njom na sastanke, kada nije radio.

Međutim, Dinara se osećala nelagodno sve više i više. Dok je sedela na duhovnom sastanku jedne subote, jedna misao joj je došla na um.

»Da li činim pravu stvar? Šta radim ovde? Moj narod nije hrišćanski.«

Prestala je da odlazi u crkvu. Htela je da ide, ali se plašila.

Videći njenu borbu tokom dužeg vremenskog perioda, njen suprug Nikolaj ju je pitao zašto ne ide na subotnje bogoslu-

ženje. Dinara mu je objasnila svoje nedoumice.

»Moji roditelji veruju da nema drugog Boga osim njihovog boga«, rekla je.

»Zašto si uplašena?«, upitao je Nikolaj.

»Postoji samo jedan Bog. Nema razloga da se plašiš.«

Dinara je rekla da je smatrala da je njenom narodu dozvoljeno da čita samo svoju tradicionalnu svetu knjigu, a ona je imala veliku želju da čita Bibliju.

Nikolaj joj je pokazao da su njihova tradicionalna sveta knjiga i Biblija imale mnogo toga zajedničkog.

Tada je Dinara rekla da je zabrinuta zato što njen narod svetkuje Boga u svojim tradicionalnim domovima za bogoslužje, a imala je želju da ide u adventistički dom na bogoslužje.

»To nije problem«, izjavio je Nikolaj. »Možeš da ideš na oba mesta. Budi slobodna da ideš na bogoslužje sa adventistima. Ništa te ne sprečava.«

Dinara je nastavila da proslavlja Boga sa adventistima, predavši ubrzo svoje srce Bogu.

Danas, ona je srećna što može da čita Bibliju kad god zaželi. Ona je zahvalna Bogu za Bibliju i sve u svom domu.

»Ja sam zahvalna Bogu sve vreme! Od trenutka kad ustanem ujutro, do večeri, kada odlazim na spavanje, ja sam zahvalna Bogu za život, za hranu, pa čak i za sto. Sve što je dobro dolazi od Boga.«

Hvala vam što svojim molitvama i misionkim darovanjima podržavate obrazovanje Hrišćanske adventističke crkve u Evroazijskoj diviziji Generalne konferencije.

Sportovi menjaju život

KIRGISTAN | 6. mart

Žezus Maksimiliano Gomez, 24

Žezus je skoro umro prilikom komplikovane operacije ramena izvršene da bi se zalečila sportska povreda. Nakon operacije, osetio je jaku želju da učini nešto za Boga.

Ali šta?

Rešio je da se zahvali Bogu tako što će mesec dana raditi kao literalni evanđelista kada diplomira na Univerzitetu River Plate u Argentini.

Odlučio je da pokloni svu zaradu Adventističkoj crkvi.

Tokom svoje poslednje godine studija, Žezus je uvideo da mu je zaista teško da se bavi gimnastikom. Rame mu je iskakalo iz ležišta. Profesori su ga upozorili da neće moći da diplomira na odseku za fizičko obrazovanje ako ne ispuni sve norme.

Doktor ga je posavetovao da promeni temu svog diplomskog ispita.

»Ako nastaviš da učestvuješ u gimnastičkim vežbama, tvoje rame će biti u još gorem stanju«, rekao je doktor.

Žezus nije želeo da promeni temu svog diplomskog ispita sad kad je bio tako blizu diplomiranja. A, uostalom, nije imao novca da promeni diplomski i ostane na univerzitetu još nekoliko godina.

Dok je razmišljao o svojoj budućnosti, jedan njegov prijatelj Markos pitao ga je šta planira da radi nakon diplomiranja.

Žezus mu je rekao za svoju ideju da radi mesec dana kao literalni evanđelista i da pokloni svu zaradu Adventističkoj crkvi.

Markosu se svidela ideja, ali imao je još bolju: »Zašto ne bi išao u Kirgistan?«

Markos je volontirao godinu dana u jednoj adventističkoj školi u Kirgistanu.

Žezus nikada nije razmišljao o tome da otputuje na drugi kraj sveta, ali svideo mu se predlog. Molio se za ovaj predlog, obećavši Bogu da će otići u Kirgistan ako završi tu godinu studija.

Kada je došlo vreme polaganja završnog ispita iz gimnastike, Žezus se molio Bogu za

pomoć da uradi naizgled nemoguće vežbe. Na njegovo iznenađenje, mogao je uspešno da ispuni sve zadatke.

Nakon nekog vremena, doktor je proveravao stanje njegovog ramena i bio iznenađen. Stara rana je potpuno zacelila. To je zaista bilo pravo čudo.

Mesec dana kasnije, Žezus je diplomirao i bio u avionu za Kirgistan.

U adventističkoj školi u gradu Tokmok bio je zadužen za organizaciju časova fizičkog obrazovanja. Izabran je i za fudbalskog trenera za decu iz komšiluka. Deca su se okupila u novoj školskoj sportskoj dvorani, izgrađenoj 2017. godine od sredstava prikupljenih od darova 13. subote.

Međutim, to nije kraj priče. Dok su Žezus i deca igrala fudbal, primetio je veliku promenu u njihovom ponašanju. Dečaci koji su se ranije stalno svađali i međusobno tukli, prestali su kada im je trener rekao da su svi braća i sestre i da ne treba da se tuku.

Kada je video da neki mladići piju alkohol, posavetovao ih je da to ne čine.

»To je loše za vaša tela«, rekao je. Mladići su prestali da piju.

Drago mu je što je posvetio godinu dana svog života volontiranju u Kirgistanu.

»Mogu da primetim velike promene u životima mojih učenika. Uz to, nismo izgubili nijednu utakmicu protiv ekipa iz drugih škola.«

Pre tri godine deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju adventističke gimnazije u Tokmoku, u Kirgistanu.

Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje u Kirgistanu i širom Evroazijske divizije.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionerske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Misionerske informacije

- Kirgistanska misija je deo Južne unije u okviru Evroazijske divizije. U Kirgistanu ima 11 crkava i 12 grupa vernika sa ukupno 664 vernika crkve, što na populaciju države od 6.457.000 stanovnika čini odnos od 1 adventiste na svakih 9.724 ljudi.
- Oko 90% stanovništva Kirgistana je islamske veroispovesti. Kirgistanska misija je osnovala službu za adventističko-islamske odnose.

Važne činjenice

- Glavni grad Kirgistana je Biškek, nekadašnji »Pišpek« (preimenovan za vreme sovjetske vlasti). Nalazi se na severu države. To je nekada bilo utvrđenje koje je kontrolisalo karavanske rute u tom predelu. Grad danas ima nešto više od milion stanovnika.
- Zastava Kirgistana je predstavljena žutim suncem na crvenoj pozadini. Četrdeset zraka sunca predstavljaju 40 plemena ujedinjenih u 9. veku, pod vođstvom Manasa, za borbu protiv nadirućih Ujgura. Dijagonalne linije u centru sunca predstavljaju vrh jurte, tradicionalnog šatora nomada u centralnoazijskim stepama.

Knjiga i škola

KIRGISTAN | 13. mart

Tatjana Sokolovskaja, 72 i
Andrej Sokolovski, 37

Tatjana se zaustavila ispred knjižare sa polovnim knjigama, na svom putu prema poslu u adventističkoj školi u Tokmoku u Kirgistanu.

Ona je počela da predaje ruski jezik i književnost u školi, nakon što je neočekivano dobila ponudu od direktora da tu počne da radi.

Dok je plaćala knjige koje je uzela, prodavac je uzeo jednu knjigu i rekao: »Ovu knjigu vam poklanjam.«

Tatjana nije želela da odbije besplatnu knjigu. Uzela ju je, platila ostale i stavila ih u svoju torbu. Kada je stigla kući, iz radoznalosti je pogledala besplatnu knjigu. Njen naziv je bio »Velika borba.« Nikada ranije nije čula za autora Elen Vajt. Otvorila je knjigu i na poslednjoj stranici videla kontakt informacije čoveka po imenu Pavel Noskov. Na njeno iznenađenje, adresa navedena u kontakt informacijama, bila je ista kao i njena adresa.

Razmišljala je narednih nekoliko dana o tome da je Pavel zapravo njen komšija. Primetila je da je učiteljica u školi u kojoj je radila imala isto prezime kao i Pavel. Tatjana je odnela knjigu u školu i pokazala je učiteljici.

»Da li ste vi Pavelova supruga?«, upitala je.

»Da«, odgovorila je Irina. »Pavel je moj suprug.«

Tatjana je saznala da je ovo hrišćanska porodica i da odlaze u crkvu svake subote. Irina je pozvala Tatjanu i njenog odraslog sina, Andreja, da dođu kod nje, da razgovaraju sa njom i njenim suprugom Pavelom.

Tokom jednog od tih sastanaka, Pavel je rekao da adventisti prihvataju Elen Vajt kao omiljenog duhovnog autora i proroka. Zainteresovana time, Tatjana je pročitala »Veliku borbu« sa velikim interesovanjem.

Ona i Andrej su počeli da dolaze na sastanke male biblijske grupe koja se svake

sedmice okupljala u Pavelovom i Irininom domu.

Kada se Pavelova majka razbolela, i kada je bilo potrebno naći novo mesto za održavanje sastanaka male grupe, Tatjana je otvorila svoj dom za biblijska proučavanja.

Samo nekoliko sedmica kasnije, naišla je jedna duhovna kriza. Tatjana i Andrej su imali snažan osećaj da je došao prelomni trenutak; ili će doneti odluku da postanu adventisti ili će prestati da se druže sa adventistima.

Izneli su Pavelu svoje dileme, rekavši mu da ne znaju šta treba da učine.

»Samo vam Bog može pomoći da izađete iz ove krize«, rekao je Pavel.

Tatjana i Andrej su nakon molitve odlučili da odu na prvo subotno bogoslužje u crkvu. Iskustvo u crkvi bilo je nešto potpuno drugačije od svega što su ranije iskusili.

Vernici u crkvi bili su srdačni, prijatni. Bili su presrećni što su mogli da vide nove posetioce, tako da su se prema majci i sinu odnosili kao prema davno izgubljenim prijateljima. Oni su se u crkvi osećali kao kod kuće.

Ubrzo, 6. aprila 2019. godine, oboje su se krstili.

Tatjana je zahvalna za adventističku školu koja je dovela njenog sina i nju do Boga.

»Zahvalna sam za ovu školu. Da nisam tu došla da radim, ne bih se zaustavila ispred knjižare na putu do kuće, i saznala da je jedan od mojih komšija u zgradi hrišćanin adventista. Nikada ne bih saznala za Adventističku crkvu. Bog je vodio moj put.«

Pre tri godine deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju adventističke gimnazije u Tokmoku, u Kirgistanu.

Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje u Kirgistanu i širom Evroazijske divizije.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

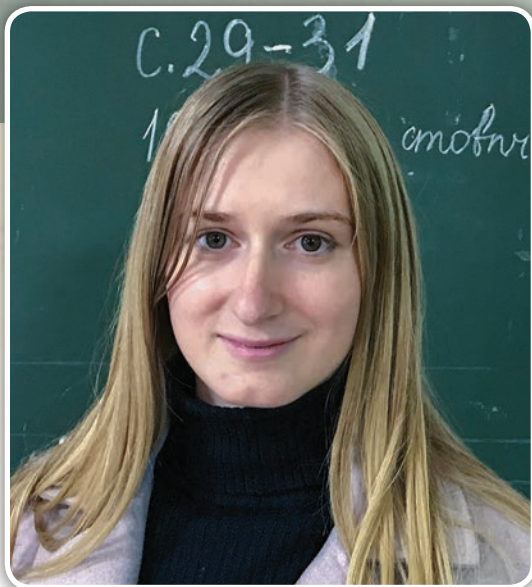
Važne činjenice

- Tijen Šen (Nebeske planine) je oblast u centralnoj Aziji koja se sastoji od nekoliko planinskih venaca. Osamdeset posto Kirgistana prostire se unutar Tijen Šena sa svojim najvišim vrhovima. Najviši vrh, koji iznosi 7.439 metara, jeste Džingis Čokusu (Vrh pobede) i nalazi se na granici sa Kinom. Drugi po visini vrh Kan Tengri (Gospod Duhova) nalazi se na kirgiškoj strani granice i visok je 7.010 metara.
- Najveća etnička grupa u Kirgistanu su Kirgizi (73,3%). Istorijski posmatrano, to je nomadsko pleme koje se kretalo sa svojim krdimama ovaca, konja i jakova, živeći u lako sklopivim okruglim šatorima - yurtama. Većina kirgiskih stočara je i dalje polunomadskog načina života. Oni izvode svoja krda na planine na ispašu tokom leta.
- Sokolarstvo je tradicionalna veština u centralnoj Aziji, posebno lov sa orlovima. Kirgiski naziv za zlatnog orla je *bürküt*, a njegov vlasnik je *bürkütchü*.
- Konji predstavljaju veoma značajni deo kirgiske kulture. Popularno piće Kumis je tradicionalni fermentirani napitak napravljen od kobiljeg mleka.
- Tokom svoje istorije, Kirgistan su nastanjivali različiti klanovi i plemena. Iako je s vremena na vreme bio okupiran, 1991. godine, nakon pada Sovjetskog Saveza, stekao je svoju nezavisnost.

Nemirni đak prvak

UKRAJINA | 20. mart

Ljudmila Komkova, 24

Učiteljica Ljudmila nije bila sigurna šta da radi sa šestogodišnjim Matvejem u prvom razredu adventističke osnovne škole u gradu Buča u Ukrajini.

Kada je imao neko pitanje tokom časa ukrajinskog jezika, nije sedeo mirno i dizao ruku kao i druga deca, nego je ustajao.

»Gde bi trebalo da pišem?«, viknuo bi. Tokom časa matematike takođe nije mirno sedeo i dizao ruku. »Na kojoj smo stranici u knjizi?«, viknuo bi.

Ljudmila je pokušala da objasni Matveju da treba da sedi mirno i podigne svoju ruku kad ima neko pitanje. Međutim, izgledalo je kao da ne razume. Njegovo vikanje bi poremetilo nastavu.

Đaci prvaci su brzo uspostavili drugarske odnose jedni sa drugima, ali Matvej je imao problem. Kada nije ignorisao drugu decu, svađao bi se sa njima. Kada mu se ne bi

svidelo nešto što su mu rekli, gurnuo bi ih ili udario.

Ljudmila nije znala šta da radi sa njim. Ovo je bio njen prvi posao nakon diplomiranja na univerzitetu. Ona je želela da pomogne dečaku da uči i stiče prijatelje. Trudila se da lekcije koje predaje učini interesantnijim. Pokušala je da razgovara sa Matvejom.

Ništa nije pomoglo. Ništa nije mogla da učini.

Vraćajući se kući iz škole jednog dana, samo nekoliko sedmica od početka školske godine, obratila se Bogu u molitvi.

»Bože, molim Te za strpljenje i mudrost, da mogu da pronađem neki način da radim sa tim detetom.«

Ujutru, ponovo se molila.

»Bože, molim Te, vodi me danas dok predajem, pokaži mi kako da se postavim

prema Matveju i podučavam ga. Pomozi mi da budem dobra učiteljica svoj deci.«

Ljudmila se molila za Matveja svakog jutra i večeri tokom šest sedmica.

Jednog dana, primetila je veliku promenu u učionici. Matvej nije ustao i viknuo svoje pitanje. Umesto toga, mirno je sedeo i podigao svoju ruku. Prestao je da ignoriše, odguruje ili udara drugu decu. Počeo je ljubazno da razgovara sa njima.

Matvej je primetio da je jedan od učenika izgubio svoju olovku i nije mogao da uradi svoj školski rad.

»Evo ti«, rekao je. »Uzmi moju.«

Ljudmilino srce bilo je dirnuto. Matvej je imao samo jednu olovku, i nju je dao svom školskom drugu. Kada je jedan dečak iz razreda video da Matvej daje svoju olovku, dao mu je jednu svoju.

Počeo je da stiče prijatelje. Ostala deca su ga zavolela. Bio je ljubazan i velikodušan. Bio je spreman da deli sve što ima.

Za Ljudmilu, ovo je bila velika lekcija. »Shvatila sam da smo Božja deca. Bog pokazuje toliko strpljenje i ljubavi prema nama. On oblikuje naše karaktere celog našeg života. On je učinio čudo u mom životu. Nisam mogla ni da pomislim da može da promeni Matveja tako brzo.«

Ona dodaje: »Shvatam da ako činimo sve što je u našoj moći, Bog čini ono što je nama nemoguće.«

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju školske zgrade za Ljudmilinu školu. Trenutno škola deli učionice sa adventističkim koledžom, a vaša darovanja će pomoći da deca stiču obrazovanje u svojim učionicama.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva.

U vezi sa pričom

- Ime deteta je promenjeno sa ciljem zaštite njegove privatnosti.
- Pogledajte Ljudmilu na Jutjubu: bit.ly/Ljudmila-ESD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti«
- Slike možete preuzeti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Misionске informacije

- Ukrajina ima dugu hrišćansku istoriju. Godine 988, princ Vladimir Kijevski, poznat pod imenom Vladimir Veliki, ugovorio je brak sa Anom, sestrom vizantijskog cara Vasilija Drugog i prešao u istočno pravoslavno hrišćanstvo. Nakon toga, uništio je mnoge paganske oltare i osnovao veliki broj hrišćanskih crkava.
- Adventistička poruka se u toj oblasti na obali Crnog mora, Krima i Kavkaza po prvi put propovedala od strane nemačkih misionara Perke i Kandada. Nakon održanog krštenja 1886. godine, prva Adventistička crkva je brojala 17 članova. Osnovana je u selu Berdibulat.
- Pravoslavna crkva i kasnije komunistička partija bile su neprijateljski okrenute prema adventizmu u Ukrajini. Mnogi vernici crkve i pastori bili su proganjani zbog svojih verovanja, provodeći mnoge godine u zatvoru. Za vreme Staljinovog vremena, mnogi su umrli u logorima. Zbog svega toga, crkva se razvijala kao skrivena institucija. Zvanično je adventistička crkvena organizacija osnovana 1978. godine.

Nauči nas da se molimo

PROGRAM 13. SUBOTE | 27. mart

Natalija Berlinskaja, 43

Jednom sedmično, profesorka Natalija je okupljala u krug učenike prve godine srednje škole za posebnu molitvu.

»Viktorija, ti počni sa molitvom«, rekla je jednog jutra.

Petnaestogodišnja Viktorija pogledala je profesorku velikim, okruglim, uplašenim očima.

»Kako?«, upitala je. »Kako da se molim?«

»Počni ovako, Dragi Bože...«

»Znači, tako treba da započnem molitvu«, rekla je Viktorija.

»Da, upravo tako«, odgovorila je profesorka.

»A, šta dalje?«

»Traži od Boga da te blagoslovi, kao što si upravo pročitala u priči.«

Viktorija je upravo pročitala priču o tome kako Sunce izlazi svakog dana i sija svim ljudima, dobrim i zlim. Priča je govorila da Isus svetli svojom ljubavlju nad svima sva-

kog dana, i da bi hrišćani takođe trebalo da svetle svakog dana svim ljudima oko sebe.

»Dragi Bože«, rekla je devojka. »Pomozi nam da budemo dobri učenici, da budemo svetlost.«

Viktorija nije bila jedina koja je bila uplašena da se moli naglas u prvoj godini srednje škole u Buči. Četvoro od sedmero dece u razredu dolazilo je iz adventističkih porodica. Viktorija i drugo dvoje neadventista nije bilo naviknuto na molitve. Profesorka je želela da se ona takođe mole i iskuse silu molitve sami za sebe.

Nakon što se prvi put pomolila, Viktorija se nije plašila da se ponovo moli. Međutim, njen najbolji prijatelj, Ruslan, odbio je da se pomoli.

»Ja se plašim da se molim. Ne mogu da se molim pred svima.«

Profesorka se pomolila za Ruslana na poseban način.

Viktorija se posle nekog vremena razbolela, dobivši infekciju uva. Nije dolazila u školu celi mesec. Svi učenici bili su zabrinuti za nju, a posebno Ruslan. Profesorka je odlučila da se razred svakodnevno posebno moli za Viktoriju. Svi su se javno molili za nju osim Ruslana.

Jednog jutra, profesorka je izjavila da bi Viktorija trebalo da bude podvrgnuta operaciji uva narednog dana. Pozvala je učenike da se okupe i stanu u krug za molitvu. »Želi da se pomoli za Viktoriju«, upitala je.

»Ja želim da se molim«, reče odsečno Ruslan.

Svi su bili iznenađeni. I on sam je bio iznenađen. »Šta li sam ja to rekao?«, upitao se naglas.

Deca su pognula svoje glave i zatvorila oči. »Dragi Isuse«, počeo je Ruslan molitvu. »Blagoslovi Viktorijinu operaciju. Pomozi joj da ne izgubi sluh, isceli je i pomoz joj da se vrati u školu. Amin.«

Operacija je bila uspešna. Nekoliko sedmica kasnije Viktorija se vratila u školu.

»Bog čuje sve naše molitve, posebno upućene od strane dece koja se plaše«, rekla je profesorka Natalija prilikom intervjua. »Ne bi trebalo da se plašimo da otvaramo svoja srca Bogu. Možemo se moliti bilo gde i u bilo koje vreme, a Bog će odgovoriti na načine koje ne možemo ni da zamislamo.«

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju školske zgrade za školu profesorke Natalije u Buči u Ukrajini. Trenutno škola deli učionice sa adventističkim koledžom, a vaša darovanja će pomoći da deca stiču obrazovanje u svojim učionicama.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva za dva misionarska projekta - adventističku školu u Buči u Ukrajini i hrišćansku školu Zaoski u Rusiji.

U vezi sa pričom

- Imena učenika su promenjena iz razloga zaštite njihove privatnosti.
- Pre ili posle iznete priče, upotrebite mapu da pokažete Ukrajinu i Rusiju, države koje će primiti darove 13. subote. Kratko opišite na koji način će darovi biti upotrebljeni.
- Pogledajte Nataliju na Jutjubu: bit.ly/Natalya-ESD ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice: bit.ly/2021-ESD.

Važne činjenice

- Ukrajina se nalazi u istočnoj Evropi, i to je druga država po veličini na tom kontinentu posle Rusije. Glavni grad je Kijev. Nalazi se na severu države na reci Dnjepar.
- Ukrajina je četvrta zemlja po broju sertifikovanih IT stručnjaka nakon SAD-a, Indije i Rusije.
- Ukrajina ima veliki broj prirodnih rezervata, u skladu sa opredeljenjem očuvanja svog prirodnog nasleđstva, posebno stepa. Prvi takav rezervat bio je Askanja Nova koji je osnovan 1875. godine. Danas rezervat ima uspešan program uzgoja ugroženih vrsta poput divljih magaraca i konja rase Prževalski.
- Nacionalno jelo Ukrajine i najpoznatije strancima je boršč, čorba napravljena od cvekle i drugog povrća poput kupusa, krompira, paradajza, šargarepe, crnog i belog luka. Postoji 30 različitih vrsta ukrajinskog boršča.

Kirgiski kolač sa đumbirom

(KIRGISTAN)

SASTOJCI

- 70 grama margarina / putera
- 66 grama šećera
- 1 jaje
- 300 grama brašna
- 10 mg kvasca
- 5 mg soli
- 5 mg mlevenog karanfilića
- 5 gr đumbira u prahu
- 2,5 mg cimeta
- 240 ml melase
- 240 ml vruće vode

PRIPREMA

Zagrejati rernu na 190 °C. Puter i brašno pomešati. Brašno, kvasac i ostale sastojke staviti po strani. Pomešati melasu i toplu vodu u posebnoj činiji. Zatim u brašno dodati rastopljeni puter / margarin i brašno pomešano sa melasom i toplom vodom. Dodati šećer, jaje i dobro mešati. Oblikovati kolač i peći 45 minuta. Poslužiti kolač sa šlagom od vanile i posuti šećer preko kolača.

Budući projekti 13. subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Interameričke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve, u kojoj je planirano da se otvori 13 »centara uticaja« za bolji i kvalitetniji život u sledećim gradovima i državama:

- Adventistički univerzitet »Antila« u Portoriku.
- Adventistički univerzitet »Kolumbija« u Kolumbiji.
- Adventistički teološki fakultet na Kubi.
- Adventistički univerzitet »Dominikana« u Dominikanskoj Republici.
- Adventistička univerzitetska akademija »Haiti« na Haitiju.
- Univerzitet »Linda Vista« u Meksiku.
- Univerzitet »Navaho« u Meksiku.
- Univerzitet »Montemorelos« u Meksiku.
- Univerzitet »Severni Karibi« na Jamajci.
- Adventistički univerzitet »Centralna Amerika« u Kostariki.
- Univerzitet »Južni Karibi« u Trinidadu.
- Adventistički univerzitetski institut »Venecuela« u Venecueli.
- Adventistički Džunior koledž u Belizeu.

Izvori

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Kirgistana, Rusije, Ukrajine (EAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Kyrgyzstan: government website

World Fact Book

Silk Road Explore

Russia: government website

Encyclopaedia Britannica

Lonely Planet

Ukraine: government website

World Travel Guide

National Geographic

Seventh-day Adventist

Euro-Asia Division

Caucasus Union Mission

Far Eastern Union of Churches Mission

Ukrainian Union Conference

West Russian Union Conference

bit.ly/KyrgGovt

bit.ly/WFBKyrg

bit.ly/SRKyrg

bit.ly/RusGovt

bit.ly/BritRus

bit.ly/LonPlanRus

bit.ly/UkrGovt

bit.ly/WTGUkraine

bit.ly/NatGeoUkraine

bit.ly/Euro-Asia

bit.ly/SDACAUM

bit.ly/SDAFEUCM

bit.ly/UkrUnionConf

bit.ly/SDAWRUC

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org; www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionarska darovanja. Zatražite od vašeg Odbora Subotne škole da vam postavi cilj misionarskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – 12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. subotu). Pokažite nedeljni grafikone progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionarskih darova Subotne škole. Dvanaeste Subote podnesite izveštaj o misionarskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove Subotne škole da pripreme svoje darove 13. subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionarska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Dragana Todoran

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

EVROAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Beloruska	66	28	3,837	9,467,000
Kavkaska	135	67	7,601	30,761,081
Istočno-ruska	82	39	5,064	22,707,619
Dalekoistočna	51	17	2,162	6,154,807
Moldavska	140	98	8,658	3,543,000
Južna	70	45	4,050	111,642,000
Transkavkaska	27	15	1,180	6,959,000
Ukrajinska	810	267	45,208	42,037,000
Zapadno-ruska	378	296	27,744	95,218,493
Krimska	26	6	1,748	1,912,000
UKUPNO	1,785	878	107,252	330,402,000

PROJEKTI:

1. Izgradnja trospratne predškolske ustanove, osnovne i srednje škole u Ukrajinskom adventističkom centru višeg obrazovanja u Buči, Ukrajina
2. Izgradnja dvospratne predškolske ustanove, osnovne i srednje škole pri Adventističkom univerzitetu Zaokski u regiji Tula, Rusija